

PÁ 15. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Duch otroctví vzniká ze snahy dostat požadavkům náboženství tím, že se snažíme naplnit zákon vlastními silami. Naději však máme pouze tehdy, když se staneme součástí Abrahamovy smlouvy, která je ve skutečnosti smlouvou milosti skrze víru v Ježíše Krista. Evangelium, které zaznělo Abrahamovi a díky němuž získal naději, je stejné jako evangelium, které dnes zaznívá nám. Právě díky němu můžeme žít v naději. Abraham vzhlížel k Ježíši, který je původcem a dokonavatelem naší víry.“ (6BC 1077)

„Dříve než byly položeny základy země, uzavřeli Otec se Synem smlouvu o vykoupení člověka pro případ, že by jej satan přemohl. Zavázali se, že Kristus bude zárukou lidstva, a podali si ruce. Kristus tento závazek splnil. Když na kříži zvolal: „Dokonáno jest,“ obrátil se tím k Otci (J 19:30). Úmluva byla dokonale splněna. Nyní říká: „Dokonáno jest, Otče. Splnil jsem tvou vůli, můj Bože. Dílo vykoupení jsem dokončil. Je-li tvá spravedlnost uspokojena, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já“ (J 17:24).“ (DA 834; TV 532)

Otázky k rozhovoru

1. *Uvažte, že ještě před stvořením světa byli Otec a Syn sjednoceni v tom, aby zachránili lidstvo v případě pádu. Jak nás to může povzbudit? Co nás učí o Boží touze zachránit nás pro své království?*
2. *Jak se můžeme jako církevní společenství vyvarovat chyb, kterých se dopustil starověký Izrael? V čem je naše role (jako církve a křesťanů) podobná roli Izraelců?*
3. *Proč je evangelium a jeho zaslíbení tak důležité i pro „novou smlouvu“? Které novozákonní texty ukazují, že zákon a poslušnost zákona nebyly „novou smlouvou“ odstraněny, jak si mnozí křesťané myslí? Proč si myslíte, že tolik křesťanů věří, že evangelium ruší povinnost dodržovat Desatero?*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✧ Texty na tento týden - Gn 12:1–3; Dt 9:5; Dt 5:1–5; Dt 26:16–19; Dt 8:5; Dt 14:1**✧ Základní verš**

„Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.“ (Gn 17:7)

Jan ve Zjevení zaznamenává důležitá slova: „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu“ (Zj 14:6). Anděl měl „věčné evangelium“. Věčné, protože tu bylo vždy. Věčné, protože nám bylo zaslíbeno v Ježíši Kristu „před věky“ (Tt 1:2).

Je tedy přirozené, že Bible na mnoha místech hovoří o „věčné smlouvě“ (Gn 17:7; Iz 24:5; Ez 16:60; Žd 13:20). Základem evangelia je přece smlouva a podstatou smlouvy je evangelium. Bůh nám ve své zachraňující milosti a lásce nabízí spasení, které si nezasloužíme a na které si v žádném případě nemůžeme dělat nárok. Jako odpověď na nabídnutou milost milujeme Boha „z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!“ (Mk 12:30). Je to láska, která se projevuje poslušností jeho zákona: „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká“ (1J 5:3).

Tento týden se zaměříme na téma Boží smlouvy, jak je popsána v knize Deuteronomium.

✧ Osnova lekce:

V této lekci se podíváme na to, jakým způsobem kniha Deuteronomium představuje Boží smlouvu s lidmi – na její původ, podstatu a praktické důsledky.

- **Gn 12:1–3: Smlouva s Abrahamem jako základ smlouvy s Izraelci (neděle)**
- **Dt 9:5: Smlouva postavená na Boží milosti (pondělí)**
- **Dt 5:1–5: Smlouva jako projev Božího zájmu o každého (úterý)**
- **Dt 26:16–19: Smlouva a poslání Božího lidu (středa)**
- **Dt 8:5; 14:1: Smlouva jako vyjádření láskyplného vztahu (čtvrtek)**

NE 10. října – SMLOUVA A EVANGELIUM

Gn 12:1-3 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.““

Gn 15:5-18 „⁵Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ ⁶Abram Hospodinovi uověřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“ ⁸Abram odvětil: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“ ⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a veliká temnota. ¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jméním. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodně. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu.“

Ř 4:1-5 „¹Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl? ²Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit – ale ne před Bohem! ³Co říká Písmo? „Uověřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ ⁴Kdo se vyказuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti.

⁵Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. **Ga 3:6-9** „⁶Pohleďte na Abrahama: „uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ ⁷Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry. ⁸Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: „V tobě dojdou požehnání všechny národy.“ ⁹A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícími Abrahamem.“

Jr 31:33 „Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

Lv 26:12 „Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem.“

PO 11. října – SMLOUVA A IZRAELCI

Dt 9:5 „Přicházíš obsadit jejich zemi ne pro svou spravedlnost a přímou srdce. Hospodin, tvůj Bůh, vyháňá před tebou tyto pronárody pro jejich zvláštní a proto, aby splnil, co přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.“

Ex 2:24 „Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem.“

Ex 6:8 „Dovedu vás do země, kterou jsem přísahou slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin.“

Lv 26:42 „I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem, také si připomenu svou smlouvu s Abrahamem, i tu zemi si připomenu.“

Ex 20 „¹Bůh vyhlásil všechna tato příkázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárnlivě milující. ⁶Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁷ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má příkázání zachovávají. ⁸Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁹Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ¹⁰Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹¹Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytce ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹²V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹³Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁴Nezabiješ. ¹⁵Nesesmilníš. ¹⁶Nepokradeš. ¹⁷Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁸Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“ ¹⁹Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. ²⁰Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh at' s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ ²¹Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“ ²²Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh. ²³Hospodin řekl Mojžíšovi: „Toto řekne synům Izraele: Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe. ²⁴Neuděláte si mé zpodobění, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté. ²⁵Uděláš mi oltář z hlíny a budeš na něm obětovat ze svého bravu a skotu své oběti zápalné i pokojné. Na každém místě, kde určím, aby se připomínalo mé jméno, přijdu k tobě a požehnám ti. ²⁶Jestliže mi budeš dělat oltář z kamenů, neotesávej je; kdybys je opracoval dlátem, znesvětil bys je. ²⁷Nebudeš vystupovat k mému oltáři po stupních, abys u něho neodkrýval svou nahotu.““

ÚT 12. října – KNIHA SMLOUVY

Dt 5:1-5 „¹Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Slyš, Izraeli, nařízení a práva, která vám dnes vyhlašuji. Učte se jim a bedlivě je dodržujte. ²Hospodin, náš Bůh, s námi uzavřel na Chorěbu smlouvu. ³Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale s námi všemi, kteří jsme tu dnes naživu. ⁴Tváří v tvář mluvil s vámi Hospodin na hoře z prostředku ohně. ⁵Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu...“

Dt 5:6-21 „⁶Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ⁷Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁸Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁹Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárnlivě milující. ¹⁰Stíhám vinu otců na synech i do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ¹¹ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má příkázání zachovávají.“

¹¹Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytce ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku. ¹⁶Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁷Nezabiješ. ¹⁸Nesesmilníš. ¹⁹Nepokradeš. ²⁰Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví. ²¹Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.““

Gn 12:7 „I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal.““

Ex 12:25 „Až přijдете do země, kterou vám Hospodin dá, jak přislíbil, dbejte na tuto službu.“

Dt 4:13 „Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.“

Dt 5:3 „Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale s námi všemi, kteří jsme tu dnes naživu.“

ST 13. října – JEHO VYVOLENÝ LID

Dt 26:16-19 „¹⁶Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší. ¹⁷Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, příkázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat. ¹⁸A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho příkázání ¹⁹a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.“

Dt 18:9 „Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohavností oněch pronárodů.“

J 14:6 „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

ČT 14. října – OBRAZY VZTAHU

Dt 8:5 „Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna.“

Dt 14:1 „Jste synové Hospodina, svého Boha. Nebudete si pro mrtvého dělat smuteční zářezy, ani mezi očima lysinu.“

Dt 32:6:7-12 „⁶Takto odplácíte Hospodinu, lide zbloudilý a nemoudrý? Cožpak není on tvůj Otec? Vždyť mu patříš. On tě učinil a zpevnil.(...) ⁷Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zaslých pokolení, vypytávej se svého otce, on ti poví, svých starců, oni ti řeknou: ⁸Když Nejvyšší příděloval pronárodům dědictví, když rozsazoval lidské syny, stanovil hranice kdejakého lidu podle počtu synů Izraele. ⁹Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je Jákob. ¹⁰Našel ho v zemi divokých pouští, v pustotě kvilících pustin, zahrnul ho svou péčí, chránil ho jako zřetelnici oka. ¹¹Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mládřaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, ¹²tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl.“

Dt 4:20 „Ale vás Hospodin vzal a vyvedl z tavicí pece, z Egypta, abyste byli jeho dědičným lidem, jak tomu je dnes.“

Dt 32:9 „Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je Jákob.“

Mat 28:10 „Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.““

